

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2018 / 01 / ... / 12 JANUARI 2018**

Inzake (...) , wonende (...) te (...), bijgestaan door mevrouw (...), advocaat te (...),

Verzoekende partij

Tegen (...), (...) te (...), vertegenwoordigd door de heer (...), algemeen directeur, bijgestaan door de heer (...), advocaat te (...), (...), alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 2 november 2017 heeft meester (...), namens (...), beroep ingesteld tegen de beslissing van 21 september 2017 van de raad van bestuur van de (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘de afhouding van 15% wedde gedurende één maand’ wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer (...) is vastbenoemd leraar van de (...). Hij is werkzaam in de afdeling ‘hout’.

Op 22 februari 2017 neemt de raad van bestuur kennis van het rapport van de Onderzoeksceel van het GO! van 26 januari 2017 omtrent vermeende financiële malversaties en afwending van middelen door (...), directeur van (...). Uit dit rapport blijken aanwijzingen van ongeoorloofde gedragingen in hoofde van andere

personeelsleden, waaronder de heer (...). De raad van bestuur beslist op dat ogenblik lastens hem een tuchtprocedure op te starten en de Onderzoeksceel van het GO! om een onderzoek te vragen.

Met een brief dd. 20 maart 2017, die door hem voor ontvangst wordt ondertekend, wordt de heer (...) in kennis gesteld van de beslissing van de raad van bestuur om de Onderzoeksceel van het GO! om een onderzoek te vragen.

Op 16 mei 2017 legt de Onderzoeksceel het rapport ‘Onderzoek naar de rol van (...) bij de gesignaleerde onregelmatigheden in de handelsactiviteiten van de afdeling Hout van (...)’ neer. De raad van bestuur neemt op 15 juni 2017 kennis van dat rapport.

De heer (...) wordt met een ter post aangetekende brief dd. 5 juli 2017 uitgenodigd om zich op 14 september 2017 in het kader van de tuchtstraf van ‘de afhouding van 20% wedde gedurende 1 maand’, voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

“1. de voorbije schooljaren als leraar hout de door de Raad van Bestuur van (...) opgelegde werkwijze voor werken voor derden niet te hebben gevolgd (geen schriftelijke opdracht of werkbou). Dit was onder andere het geval bij het maken van een toog voor tuincentrum (...) (2014), bij het maken van houten speelkaarten voor (...) uit (...), het maken van een barmeubel en barkrukken voor (...).

2. met hout dat u samen met uw collega de heer (...) als privépersoon aankocht werken voor derden te hebben uitgevoerd:

- een consoletafel voor leerling (...) (oktober 2015).*
- een salontafel voor leerling (...) en een hallbank voor leerling (...).*
- een salontafel voor (...) (mei 2015).*

3. hout dat u als privépersoon aankocht op school te hebben laten leveren en te verzagen (2016).

4. op de opendeurdag 2016 goederen die niet op de school gemaakt werden (barkrukken, loungemeubels) te koop te hebben aangeboden.”

Op vraag van de heer (...) wordt de hoorzitting voorzien voor 14 september 2017, uitgesteld naar 21 september 2017.

Na de hoorzitting van 21 september 2017 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep dat de tenlasteleggingen 1 t.e.m. 3 bewezen zijn en dat aan de heer (...) de tuchtstraf van ‘de afhouding van 15% wedde gedurende 1 maand’ wordt opgelegd. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 12 oktober 2017.

Tegen deze beslissing tekent meester (...), namens de heer (...), beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 2 november 2017.

2. Het procedureverloop

Met een e-mail van 27 november 2017 heeft meester (...) namens verwerende partij het administratief dossier ingediend.

Met een aangetekende brief dd. 21 december 2017 heeft meester (...) namens verwerende partij een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 14 november 2017 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift van 2 november 2017 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. Middelen die de procedure betreffen

4.1. De verzoeker is van oordeel dat de procedure voor de raad van bestuur door onregelmatigheden aangetast is. In dat verband wijst hij op wat volgt:

- De raad van bestuur heeft, in strijd met artikel 19, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs (hierna: het besluit van 22 mei 1991), hem niet onmiddellijk in kennis gesteld van zijn beslissing van 22 februari 2017 om een tuchtonderzoek in te stellen en hij werd tot 5 juli 2017 daarover in het ongewisse gehouden. Nochtans is de onmiddellijke mededeling van de opstart van een tuchtonderzoek een substantieel vormvoorschrift omdat het zijn belangen dient en zijn rechten van verdediging waarborgt, aangezien in zijn geval het onderzoek gevoerd is terwijl hij opzettelijk in het ongewisse gehouden werd over het feit dat hij niet meer als getuige maar als verdachte gehoord werd.
- Het dossier bevat geen bewijs van een regelmatige aanzegging van de opstart van een tuchtprocedure. De brief van 20 maart 2017 bevat die mededeling niet, terwijl de brief van 5 juli 2017 -die overigens niet meer refereert aan de beslissing van 22 februari 2017- niet uitgaat van het bevoegde tuchtorgaan en het bewijs niet voorligt dat de algemeen directeur door de raad van bestuur gemandateerd was om zijn beslissingen mee te delen.

4.2. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker met een brief van 20 maart 2017, die hem persoonlijk overhandigd werd, ingelicht is van het feit dat de Onderzoeksceel GO! een onderzoek zou voeren naar zijn rol op het vlak van ‘werken voor derden’, zodat hij, toen hij op 26 april 2017 ondervraagd werd, perfect wist dat er een tuchtonderzoek tegen hem liep. Zij voegt daaraan toe dat, indien de verzoeker inderdaad moest weten dat de onderzoeksceel hem verhoorde in het kader van een tuchtonderzoek, het feit dat hij in de zaak (...) als getuige een verklaring aflegde niet verhindert dat hij vervolgens zelf als verdachte wordt verhoord. Wat betreft de bevoegdheid van de algemeen directeur om beslissingen van de raad van bestuur mee te delen, verwijst de verwerende partij naar de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid die de algemeen directeur vindt in artikel 30 van het Bijzonder Decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs en naar zijn hoedanigheid van voorzitter van het college van directeurs, dat de raad van bestuur heeft aangewezen om de beslissing van 15 juni 2017 uit te voeren.

4.3. In het algemeen wordt opgemerkt dat, afgaand op de devolutieve werking van het administratief beroep, onregelmatigheden die het bestuur bij de totstandkoming van de beroepen beslissing mogelijks heeft begaan, gedekt worden door het onderzoek en de beslissing van de Kamer van Beroep, met uitsluiting van de miskennis van voorschriften die op straffe van nietigheid zijn voorgeschreven of die tot gevolg hebben dat de beslissing als niet bestaande moet worden beschouwd.

4.4.1. Uit het dossier van de zaak blijkt dat de raad van bestuur op 22 februari 2017 besloten heeft “een tuchtonderzoek te vorderen en een tuchtprocedure op te starten in hoofde van dhr. (...)”.

Gewis verplicht artikel 19, §1, vierde lid, eerste zin, van het besluit van 22 mei 1991 het bestuur om de beslissing waarbij een tuchtonderzoek ingesteld wordt onmiddellijk mee te delen aan de betrokkene, maar de miskennis van die mededelingsverplichting maakt op zich de beslissing niet onregelmatig. De niet-mededeling betekent enkel dat de tuchtrechtelijke vervolging niet begint, wat volgens artikel 19, §5, derde lid, van hetzelfde besluit dan weer betekent dat de dwingende termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisneming van de feiten, waarbinnen een tuchtrechtelijke vervolging moet ingesteld worden, blijft lopen.

4.4.2. De verzoeker is niet ingelicht van het feit dat de raad van bestuur op 22 februari 2017 besloten heeft tegen hem een tuchtonderzoek te voeren. Met een brief van 20 maart 2017 heeft de algemeen directeur de verzoeker wel meegedeeld dat de raad van bestuur op 22 februari 2017 beslist had de rol van een aantal personeelsleden -in dit geval de verzoeker- nader te laten onderzoeken, dat hij daarvoor de Onderzoeksceel GO! inschakelde en dat de scholengroep zich vervolgens tuchtrechtelijk zou positioneren, maar ook die brief maakt geen gewag van het instellen van een tuchtprocedure. De link met een tuchtprocedure is niet eerder gelegd dan in de oproeping voor het tuchtverhoor bij brief van 5 juli 2017. Met de verzending van die brief is de tuchtvervolging begonnen en de datum van

verzending van die brief is decisief voor de berekening van de verjaringstermijn bedoeld in artikel 19, §5, derde lid van het besluit van 22 mei 1991.

4.4.3. Volgens de verzoeker is ook die mededeling, omdat zij uitgaat van de algemeen directeur, niet rechtsgeldig. De Kamer van Beroep volgt dat standpunt niet. Artikel 30, §3, van het bijzonder decreet verleent aan de algemeen directeur de algemene vertegenwoordigingsbevoegdheid voor aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de scholengroep. Bovendien zit de algemeen directeur het College van Directeurs, dat krachtens artikel 27, §2, van het bijzonder decreet de beslissingen van de raad van bestuur uitvoert, voor en vindt hij ook daarin de bevoegdheid om beslissingen van de raad van bestuur aan de belanghebbenden mee te delen. Een bijzondere volmacht is daarvoor niet vereist.

4.5.1. De verzoeker verwijst naar de miskennis van zijn rechten van verdediging, doordat hij onwetend was over het feit dat hij sinds 22 februari 2017 in een tuchtprocedure betrokken was terwijl hij door de onderzoekscel toch in dat kader werd verhoord.

4.5.2. De Kamer van Beroep beoordeelt dat middel als volgt: Moet een personeelslid evident weten dat het voor het bestuur verschijnt in het kader van een tuchtrechtelijke vervolging, dan betreft dit het finaal verhoor over de zaak ten gronde (in dit geval de hoorzitting van 21 september 2017) en niet het daaraan voorafgaand intern onderzoek waarbij het bestuur gegevens verzamelt om zichzelf nader te documenteren en zich definitief op tuchtrechtelijk vlak te positioneren, hetzij door op dat ogenblik de tuchtprocedure op te starten wanneer het onderzoek voldoende belastende gegevens aan het licht brengt, hetzij door zijn eerdere beslissing om een tuchtprocedure op te starten te heroverwegen. Met andere woorden een vooronderzoek heeft in alle geval een algemeen karakter en is erop gericht feiten te achterhalen en te verduidelijken die het bestuur moeten toelaten zich concreet te positioneren.

Overigens, in dit geval heeft de algemeen directeur de verzoeker op 20 maart 2017 in kennis gesteld van zijn opdracht aan de onderzoekscel omtrent de rol van de verzoeker in onregelmatigheden die gebleken waren uit het onderzoek tegen de schooldirecteur. Met die mededeling wist de verzoeker dat het onderzoek zijn

persoonlijke situatie betrof en kon hij zich positioneren. Dat de raad van bestuur voordien besloten had de verzoeker tuchtrechtelijk in het vizier te nemen verandert niets aan die vaststellingen.

4.6. De Kamer van Beroep is met de raad van bestuur van oordeel dat op het vlak van de procedure geen onregelmatigheden begaan zijn.

5. **Gebrekkig tuchtonderzoek.**

5.1. De verzoeker is van oordeel dat het onderzoek van de onderzoeksceel geen deugdelijke grondslag vormt om hem tuchtrechtelijk te veroordelen. Hij voert aan:

- dat de tuchtoverheid zelf geen onderzoek gevoerd heeft. Gewis kan de tuchtoverheid externen een onderzoek laten voeren, maar dan moet het gaan om een onpartijdig orgaan dat handelt binnen een wettelijke opdracht, zoals politie, onderzoeksrechter of een onderzoeksceel die onpartijdig en objectief bewijselementen verzamelt en zelf de verkregen bewijsstukken niet interpreteert, hetgeen hier gebeurd is.
- dat de onderzoeksceel verklaringen afgenomen heeft van personen die zelf tuchtrechtelijk vervolgd worden ((...), (...) en (...)), dat het verslag verwijst naar een verklaring ((...)) die niet in het dossier opgenomen is en dat tal van verklaringen ontbreken.
- dat verwezen wordt naar telefonische verklaringen waarvan het dossier geen neerslag bevat en naar de consultatie van stukken die evenmin in het dossier opgenomen zijn (de kافت van TAC (...)) maar die wel bepaalde tenlasteleggingen onderbouwen.
- dat de onderzoeksceel hem nooit verwittigd heeft dat hij tuchtrechtelijk beklaagd was, zodat het onderzoek niet vrij is van provocatie of uitlokking.
- dat de verwijzing naar de grote deontologie van de onderzoekers geen waarborg is voor een objectief onderzoek.

5.2. De verwerende partij antwoordt dat de Kamer van Beroep een beslissing neemt op grond van een dossier dat aan de tegenspraak van de verzoeker onderworpen is. Niets belet het bestuur te steunen op verklaringen van personen die zelf

tuchtrechtelijk vervolgd worden. De onderzoekscel neemt zelf geen beslissing maar doet vaststellingen waarop de tuchtoverheid zich kan steunen.

5.3.1. Voor het onderzoek van de tuchtzaak van de verzoeker heeft de raad van bestuur zich gesteund op het tuchtdossier met het verslag van de onderzoekscel GO!.

5.3.2. De onderzoekscel is een administratief orgaan dat binnen het GO! bestaat om “feiten en gebeurtenissen te onderzoeken die zich voordoen in het functioneren van personeelsleden in alle instellingen van het GO!” en dat samengesteld is uit “medewerkers van de centrale administratie en gedetacheerde schooldirecteurs”. De oprichting van die cel laat de scholengroepen toe zich voor onderzoeken die zij zelf moeten verrichten, te wenden tot een orgaan dat een expertise heeft opgebouwd. De onderzoekscel opereert dan in naam van en voor rekening van de scholengroep. De resultaten van het onderzoek dat de onderzoekscel voert geldt voor hem -te dezen de tuchtoverheid- als een inlichting die geldt tot het bewijs van het tegendeel.

5.3.3. De verzoeker brengt geen elementen aan die kunnen doen twifelen aan de integriteit of de objectiviteit van de personen die het onderzoek gevoerd hebben. De omstandigheid dat de onderzoekers in het verslag hun mening ventileren over bepaalde vaststellingen maakt het verslag niet onregelmatig en doet geen twijfel rijzen over de objectiviteit van het onderzoek, maar is een element waarover de tuchtoverheid moet oordelen en dat zij desgevallend in haar besluitvorming kan betrekken. Er is geen reden om het onderzoeksverslag als zodanig uit het tuchtdossier te weren.

5.3.4. De hiaten die de verzoeker in het onderzoek meent te onderkennen (ontstentenis van geschreven verklaringen; verklaringen van personeelsleden die zelf vervolgd worden; ontbreken van stukken; onwettig verhoor van de verzoeker) zijn elementen die aan bod moeten komen bij het onderzoek van de zaak ten gronde en kunnen slechts relevant worden ingeroepen voor zover geen voldoende overtuigend bewijs gevonden kan worden in andere gegevens van het dossier.

6. De partijdigheid van de raad van bestuur.

6.1. De verzoeker stelt de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van de raad van bestuur in vraag en wijst er op dat een schijn van partijdigheid volstaat om tot de onregelmatigheid van een tuchtbeslissing te besluiten. Hij verwijst naar de opdracht aan de onderzoekscel waarin verwezen wordt naar “gesignaleerde onregelmatigheden” en niet naar “vermeende onregelmatigheden”, naar de beslissing van 22 februari 2017 om een tuchtonderzoek tegen de verzoeker te voeren, naar de termen van de oproepingsbrief voor het verhoor en naar de overname in de beroepen beslissing van de “gekleurde beoordeling en de a priori veroordeling” van de onderzoekscel.

6.2. Daargelaten de sub 4.3. gemaakte overweging inzake de devolutieve werking van het beroep, stelt de Kamer van Beroep vast dat de gegevens die de verzoeker aanbrengt niet van aard zijn om te twijfelen aan de onpartijdige opstelling van de raad van bestuur noch in zijn geheel, noch in hoofde van een van zijn leden.

7. Over het bewijs van de feiten en hun kwalificatie als tuchtinbreuk.

7.1. De verzoeker betwist het bestaan en het tuchtrechtelijk karakter van de aangehouden tenlasteleggingen.

Met betrekking tot de eerste tenlastelegging (als leraar de voorgeschreven werkwijze voor de uitvoering van werken voor derden niet gevolgd te hebben) wijst hij vooreerst op de vage duiding van de tenlastelegging in de tijd. Hij stelt vervolgens dat de voorgeschreven procedure geen voorschrift bevat over “een schriftelijke opdracht of een werkbond” en dat geen bepaling de leraar tot het gebruik van dergelijk document verplicht. Hij wijst er op dat een ‘overeenkomst met de klant’ iets geheel anders is dan een schriftelijke opdracht of een werkbond, dat hem nooit verweten is geen schriftelijke overeenkomst met de klant te hebben opgemaakt en dat uit het dossier ‘werken voor derden van TAC (...)’ blijkt dat er telkens twee documenten opgesteld werden: een schuldvordering en een factuur, zonder dat de leraar daarin ter sprake kwam. Hij besluit dat niet concreet wordt gemaakt wat er concreet aan hem ten laste wordt gelegd en op welke wijze hij te kort gekomen zou zijn aan de verplichtingen die als leraar op hem rusten.

Met betrekking tot de tweede tenlastelegging (met hout dat als privé-persoon werd aangekocht werken voor derden te hebben uitgevoerd) wijst de verzoeker opnieuw op de vage duiding van de tenlastelegging in de tijd. Hij stelt dat hij met de leerlingen werkstukken heeft gemaakt en hen daarvoor zelf hout ter beschikking gesteld heeft. Hij ziet niet in welke tuchtinbreuk hij daarbij begaan kan hebben. Overigens is het niet uitgesloten dat een schoolbestuur handelsactiviteiten verricht, voor zover het niet gaat om daden van koophandel en zij verenigbaar zijn met de onderwijsopdracht. In ieder geval heeft hij zich niet persoonlijk verrijkt. Hij voegt daar, met betrekking tot de drie werkstukken die de tenlastelegging ondersteunen, aan toe dat hij enkel betrokken was bij het fabriceren van een consoletafel voor leerling (...), die nooit ondervraagd werd, dat de salontafel voor (...) in de metaalafdeling werd gemaakt en dat hem nooit vragen gesteld zijn over het werk aan een salontafel voor (...).

Aangaande de derde tenlastelegging stelt de verzoeker dat het om een eenmalig feit ging en dat hij niet inziet wat hij verkeerd gedaan heeft. De planken waren te groot om ze met zijn wagen naar huis te brengen en daarom heeft hij ze eerst op school gezaagd.

7.2. De verwerende partij antwoordt a) ten aanzien van de eerste tenlastelegging, dat de beroepen beslissing duidelijk antwoordt op zijn verweer dat hij de tenlastelegging niet kan duiden: hij heeft de door hem gekende voorschriften inzake werken van derden -invullen van een aanvraagdocument met de goedkeuring van de aanvraag door de leraar- niet gevolgd waardoor hij met de directeur in de mogelijkheid was het systeem te omzeilen; b) ten aanzien van de tweede tenlastelegging, dat de interviews van de onderzoeksceel de bewijsvoering bevatten en dat het bestuur niet moet tolereren dat leraars een handeltje opzetten en de school gebruiken als magazijn, c) ten aanzien van het derde feit, dat de verzoeker het feit erkent maar van oordeel is dat hij daarmee niets verkeerd gedaan heeft.

7.3. De eerste tenlastelegging betreft het niet naleven door de verzoeker van de voorschriften die binnen de scholengroep gelden voor werken voor derden.

De verzoeker betwist niet dat hij, gelet op de communicatiemiddelen - smartschool- die binnen de school gelden, de voorschriften diende te kennen en ook kende. Blijkens die voorschriften heeft de leraar een afgebakende, maar duidelijke verantwoordelijkheid: hij moet, aan het begin van de controleketen, de aanvraag voor het uitvoeren van een werk goedkeuren door de ondertekening van het overeenkomstdocument. Uit het onderzoek van de onderzoeksceel is gebleken dat de werken geregeld werden uitgevoerd op basis van een mondelinge opdracht, dus zonder schriftelijke overeenkomst en zonder formele goedkeuring vanwege de leraar. Het verslag verwijst naar drie concrete gevallen ter illustratie. De verzoeker betwist die gevallen niet.

Voor het overige valt de Kamer van Beroep de redenering van de raad van bestuur bij. De eerste tenlastelegging is bewezen en vormt een tuchtrechtelijk vergrijp.

7.4.1. De tweede tenlastelegging betreft het uitvoeren van werken voor derden met hout dat de verzoeker samen met een collega had aangekocht. Er worden concreet drie werken aangestipt.

7.4.2. Gelinkt aan de conclusie van het onderzoeksverslag waarop het bestuur in de oproeping voor het verhoor van de verzoeker uitdrukkelijk de aandacht heeft gevestigd met het citaat dat er sprake is van de aankoop van hout voor een bedrag van 3550 euro, het stockeren ervan op school, het gebruik ervan voor werken van derden en het verdelen onder elkaar van “wat de klant voor de grondstoffen betaalde”, betreft deze tenlastelegging duidelijk het binnen brengen op school van hout dat zijn persoonlijke eigendom was en de verkoop ervan aan personen die goederen lieten fabriceren in de school. Dat dit de problematiek was die hem werd voorgelegd heeft de verzoeker ook goed begrepen, aangezien hij zich daarover voor de raad van bestuur daadwerkelijk verdedigd heeft -door in de lijn van zijn zeer reticente opstelling die hij in het algemeen aanneemt te stellen dat geen persoonlijke verrijking wordt aangetoond, dat hij de belangen van de school of van de leerlingen niet geschaad heeft en dat producten in bepaalde gevallen mogen verkocht worden- en aangezien hij in zijn beroepsschrift datzelfde verweer voert, hoewel de raad van bestuur in de beroepen beslissing toch wel in alle duidelijkheid overwogen heeft dat

de verzoeker toegegeven heeft dat hij eigen hout gebruikt heeft en dat “in dat geval het geld voor de helft naar hem en voor de helft naar zijn collega ging”.

De Kamer van Beroep behoudt aldus de tenlastelegging dat de verzoeker met eigen hout op school goederen gefabriceerd heeft in het kader van werken voor derden en dat hij voor dat hout betaald werd. Of die goederen gefabriceerd werden op vraag van leerlingen of van buitenstaanders maakt geen verschil.

7.4.3. Over de aankoop van een lading hout voor 3550 euro en de stockering ervan op school bestaat geen betwisting. De verzoeker verwijst naar zijn persoonlijk initiatief omdat de school “onvoldoende middelen” had om hem de vereiste materialen ter beschikking te stellen, maar uit het onderzoeksverslag (pag. 15) blijkt duidelijk dat die verklaring niet juist is.

7.4.4. De verzoeker heeft toegegeven dat hij in het geval (...) geld gekregen heeft voor het hout en dat leraar (...) met zijn hout een aantal stukken vervaardigd heeft. Daarmee is bewezen dat de verzoeker in die gevallen en binnen de uitoefening van zijn functie eigengereid met de klanten over de verkoop van zijn hout een overeenkomst gesloten heeft waarbij de school op geen enkele wijze betrokken werd. Die werkwijze strijdt met de verplichtingen die volgen uit het dienstverband dat hij als leraar heeft aangegaan en waarbinnen het hem niet toegelaten is in eigen naam overeenkomsten af te sluiten en aldus het openbaar en het privaat belang te vermengen.

Het dossier bevat geen enkele aanwijzing dat de verzoeker enig initiatief heeft genomen om zijn persoonlijke inbreng -de belangrijke lading hout- door de school te laten registreren of ervoor te zorgen dat de school borg stond voor zijn investering. Gewis heeft de Kamer van Beroep oog voor het voluntarisme dat leraars aan de dag leggen om de leerlingen het onderwijs te geven waarop zij recht hebben, maar in dit geval is de houding van de verzoeker niet tot dergelijk voluntarisme te herleiden: het is immers in redelijkheid ondenkbaar dat een leraar een investering van 3550 euro doet ten bate van de school zonder zich te verzekeren van enige dekking. Het opende voor de verzoeker wel de weg om eigengereid met de klanten

te onderhandelen over de verkoopprijs en daar ongecontroleerd de vruchten van te plukken.

7.4.5. De tweede tenlastelegging is bewezen.

7.5.1. De derde tenlastelegging betreft het leveren en het verzagen op school van hout dat ten eigen bate was aangekocht.

7.5.2. De verzoeker betwist nu ook voor de Kamer van Beroep het feit niet. Het is dus bewezen. Hij wijst er opnieuw op dat het slechts één keer gebeurde, dat geen bepaling dat verbiedt en dat er nog andere leveringen gebeuren op school. Hij voegt daar nu aan toe dat de planken te groot waren om ze zelf naar huis te voeren.

7.5.3. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de dienstverbintenis die bestaat tussen de scholengroep en zijn leraren niet toelaat dat een leraar eigener gezag de schoolinfrastructuur gebruikt voor persoonlijke doeleinden.

De raad van bestuur heeft het derde tuchtfeit terecht voor bewezen gehouden.

8. De evenredigheid tussen de bewezen opgelegde tuchtstraf

8.1. De verzoeker vindt de opgelegde straf onredelijk. Hij stelt dat de feiten niet recent zijn, dat hij zich gedurende meer dan 10 jaar op positieve wijze ingezet heeft, dat hij nooit opmerkingen heeft gekregen en dat hij ook steeds positief werd beoordeeld. Hij heeft zichzelf niet verrijkt en de belangen van de school niet geschaad noch afbreuk gedaan aan de waardigheid van anderen.

8.2. De raad van bestuur heeft de verzoeker gestraft met een afhouding van 15% salaris gedurende één maand. Daarmee heeft hij het oorspronkelijk tuchtvoorstel gemilderd, verwijzend naar het feit dat een vierde tuchtinbreuk niet bewezen was.

8.3. De Kamer van Beroep is van oordeel dat niet licht over het eerste tuchtfeit heen gestapt mag worden. De verzoeker heeft de voorgeschreven regels inzake het uitvoeren van werken voor derden niet gevolgd en aldus zijn taak als eerste

controleur van de aanvragen niet opgenomen. Hij heeft vervolgens met eigen goederen werken voor derden uitgevoerd en zich voor het hout laten betalen zonder de school daarin te kennen. Het derde tuchtfeit is een andere illustratie van de normvervaging waaraan de verzoeker zich schuldig gemaakt heeft.

De ingeroepen verzachtende omstandigheden zijn niet van aard om de ernst van de tuchtvergrijpen te nuanceren. Een tuchtstraf die de verzoeker materieel treft is aangewezen. De beslissing van de raad van bestuur wordt bijgevalen.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 12 januari 2018;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de procedure correct is verlopen, met 6 stemmen voor en 3 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de vraag of het onderzoeksverslag van de Onderzoeksceel een voldoende basis vormt om het dossier te behandelen, met 5 stemmen voor en 4 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de vraag of tuchtfeit 1 bewezen is, met 9 stemmen voor en 0 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de vraag of tuchtfeit 2 bewezen is, met 7 stemmen voor en 2 stemmen tegen;

Na geheime stemming over de bevestiging van de tuchtmaatregel van de afhouding van 15% wedde gedurende één maand, met 7 stemmen voor en 2 stemmen tegen;

Enig artikel

De beslissing van de raad van bestuur van (...) van 21 september 2017 waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van de afhouding van 15% wedde gedurende één maand wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 12 januari 2018.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw H. ELOOT en de heren P. HENNES, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren G. ACHTEN, L. BOGHE, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer P. HENNES niet deel aan de stemming over de vraag of de procedure correct is verlopen en de stemming over de vraag of het onderzoeksverslag van de Onderzoeksceel een voldoende basis vormt om het dossier te behandelen;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, mevrouw H. ELOOT niet deel aan de overige stemmingen;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE